

'As long as they pay, we stay'

L. Polman

***Van het Openbaar
Ministerie mogen
Nederlandse militairen
in Irak nu ook geen
waarschuwingsschoten
meer lossen.
Ze zijn daar om de
boel op te bouwen
en verder niets,
bepaalde het O.M.
Gemor valt
te beluisteren:
dan hadden we beter
een stel
bouwvakkers
kunnen sturen.***

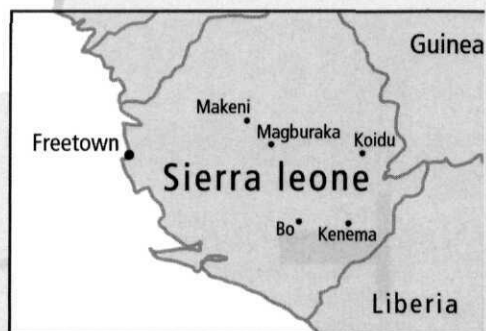
Dat is dan ook precies wat veel westerse ministeries van Defensie doen. Een bonte stoet aannemers, latrinegravers, elektriciens, mijnenruimers en bijklussers trekt aan 's werelds vele militaire interventies en VN-vredescircussen voorbij. Het legioen van moderne marketenters op de oorlog afsturen is behalve politiek correcter, ook nog 'ns veel goedkoper.

Het oude beroep van marketenter is nieuw leven ingeblazen toen na de Koude Oorlog ministeries van Defensie de opdracht kregen te bezuinigen. De onkosten overziend, bleek dat werving en opleiding van soldaten grote posten waren, terwijl het leeuwendeel van de soldaten zich na hun dure training voornamelijk onledig hield met bewassing, voeding, verplaatsing, huisvesting en de administratie van de troepen. Door zoveel mogelijk werk niet direct gerelateerd aan een oorlog uit te besteden aan scherpgeprijsde particulieren met weinig overhead, kunnen ministers legers inkrimpen tot waar die voor bedoeld zijn: gevechtseenheden.

De facilitering van de troepen levert de marketenters al miljoenen op,

maar ook de 'nation building' die volgt op onze invasies en bombardementen is een groeimarkt. Er gaan miljarden dollars om in de wederopbouw van stukgeslagen oorden als Irak, Afghanistan, Liberia en D.R. Congo. Het aantal aannemers dat knokt om de contracten van VN, NAVO en Pentagon rijst de pan uit.

Met watjes win je die oorlog niet. De marketenters werken het liefste met afgetrainde oorlogsveteranen, gewend zich in leven te houden onder gevaarlijke omstandigheden, en in staat om de bananenrepublieken en 'failed nations' waar we binnenvallen, snel en zo nodig onder vuur weer in elkaar te schroeven. Personeelswerving is een makkie voor deze internationale aannemersbedrijven: ouwe stompen uit Vietnam, werkloze Desertstormtroepers en gepensioneerde Special Forces, SAS'ers, anti-IRA-strijders en Servische Arkan Tijgers staan smekend om een baan op de stoep. Met een karig pensioen en gedrild in een vak waarvoor in de burgermaatschappij weinig emplooi is, is een dienstverband met een 'nation builder', of voor jezelf beginnen, in een oorlog een uitkomst.

Nergens draaien deze kerels hun hand voor om. 'As long as they pay, we stay' luidt hun devies. Ze bouwen militaire kampen voor de NAVO, doen de catering en de was voor Amerikaanse troepen, graven latrines in VN-vluchtelingenkampen en herbouwen stukgeschoten moskeeën, gevangnissen en presidentiële paleizen. Het maakt ze geen donder uit waar.

Maar ook sporen ze weggelopen oorlogsmisdadigers op als we dat willen. Northbridge Services Group (ook voor de beveiliging van al uw goud- en diamantmijnen) zoekt op het internet naar een investeerder voor de kidnapping van de voormalige Liberiaanse president Taylor, die asiel heeft in Nigeria. Wie Taylor weet uit te leveren aan het VN-Tribunaal voor Oorlogsmisdaden in Sierra Leone zal door het Amerikaanse Congres worden beloond met U\$ 2 miljoen.

Nederlanders kom ik bijna nooit tegen aan deze lucratieve kant van de internationale interventies. Nederlandse pensioenregelingen voor militairen zijn te comfortabel, denk ik. Maar nu en dan loop ik er dan toch een tegen het lijf. Onlangs

in Freetown nog, Jan uit Den Haag. Was marinier, werd gepensioneerd en bouwt nu het Sierraleonense Oorlogstribunaal. Lang was hij gestationeerd op Curacao. Daar was het heet, zegt hij, maar in Sierra Leone is het heet en ook nog één grote puinhoop. 'In het begin vind je een vlieg in je bier en wil je een nieuw biertje. Tweede maand, vis je die vlieg eruit en drink je biertje op. Derde maand lik je de vlieg eerst af voordat je je bier opdrinkt.' Voor een salaris van U\$ 9.000 per maand, inclusief gevarentoeslag, lik je alles af.

Kortom: als u zich dankzij het O.M. eerder bouwvakker dan militair voelt, wordt dan ook maar bouwvakker, wil ik u raden. U gaat naar precies dezelfde spannende stukjes van de wereld die u als militair soms ook bezoekt, maar dan goed betaald. En zonder werk komt u nooit te zitten. Er is altijd wel weer een 'superpower' die het nodig vindt om ergens binnen te vallen, of om per Resolutie een blauwhelm-macht op pad te sturen. Het gerechtsgebouw van Jan in Sierra Leone is nog niet eens klaar, of de contracten voor het herstel van de democratie in Haïti circuleren weer.

BERICHT UIT AFRIKA